

กระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล
ด้วยกระบวนการ ACTMARR 7 ขั้นตอน
The Process of Developing Effective
Communication Skills for Elementary Students
in The Digital Age Through
The 7-Step ACTMARR Method

วรพล ศรีเทพ^{1*}

Worapol Srithep

สุดคณิง อาจชอบการ²

Sutkhanueng Autchobkarn

Received: 19 March 2024

Revised: 8 May 2024

Accepted: 4 June 2024

¹ ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 102 (บ้านเกาะเต่า) อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
The Director of Thairatwittaya 102 School, Huai Yot District, Trang Province, Thailand
Email: worapol.sri@hotmail.com

² ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาวง อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
The Director of Watnawong School, Huai Yot District, Trang Province, Thailand
Email: sudkanerng2514@gmail.com

*Corresponding author

บทคัดย่อ

ในโลกปัจจุบัน นับเป็นยุคดิจิทัลที่ข้อมูลและความรู้มีอยู่อย่างหลากหลาย ความสามารถในการนำเสนอความคิดเห็นและข้อมูลอย่างมีเหตุผล และเป็นระบบเป็นทักษะที่ท้าทายแต่จำเป็นอย่างยิ่ง ทักษะการนำเสนอที่ดีช่วยให้นักเรียนสามารถจัดเรียงข้อมูล ใช้เหตุผลและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างชัดเจน เพื่อสร้างผลกระทบที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในผู้ฟัง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาอนาคตของเด็ก ๆ เพราะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไม่ได้เกิดขึ้นจากการจำข้อมูลเท่านั้น แต่เกิดจากการทำความเข้าใจ การสื่อสาร และการนำเสนอความรู้ที่ออกไป การสอนทักษะเหล่านี้จึงช่วยเสริมสร้างกรอบการคิดที่สำคัญสำหรับนักเรียน เพื่อให้พวกเขาพร้อมสำหรับการแก้ไขปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการสร้างสรรค์นวัตกรรมในอนาคต โดยบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ด้วยกระบวนการ ACTMARR 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) เข้าใจผู้ฟัง (audience awareness) 2) กำหนดเป้าหมายชัดเจน (clarity of purpose) 3) การเลือกเนื้อหาอย่างรอบคอบ (thoughtful selection) 4) การฝึกฝนอย่างเชี่ยวชาญผ่านกิจกรรมหลากหลาย (masterful practice) 5) การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (adaptive technology utilization) 6) สะท้อนผลอย่างเข้าใจ (reflective feedback) และ 7) การนำผลที่ได้ไปปรับใช้ (refinement through application) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะส่งเสริมการสื่อสารอย่างชัดเจนและการนำเสนอที่สร้างผลกระทบ ตั้งแต่การเข้าใจผู้ฟังไปจนถึงการนำผลที่ได้ไปปรับใช้ เน้นการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมและส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างความมั่นใจและความพร้อมให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองโลกที่สามารถสื่อสารและนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างผลกระทบในสังคมและวงกว้าง

คำสำคัญ : กระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสาร; นักเรียนระดับประถมศึกษา;
ยุคดิจิทัล

ABSTRACT

In the present time, when most information is in digital form, the ability to present ideas and data is challenging and essential. Presentation skills are crucial for students, as they enable effective communication and enhance learning. To help them improve their presentation skills, students are encouraged to use systematic methods to facilitate their presentations in the classroom. The purpose of this article is to present the ACTMARR 7-step procedure as a means of helping primary students acquire effective communication skills in the digital era. The procedure comprises the following steps: 1. audience awareness; 2. clarity of purpose; 3. thoughtful selection; 4. masterful practice through diverse activities; 5. adaptive technology utilization; 6. reflective feedback; and 7. refinement through application. These procedures will improve analytical thinking, critical thinking, problem-solving abilities, and innovative thinking.

Keywords: Communication Skills Development Process; Elementary School Students; Digital Era

บทนำ

ปัจจุบันวิทยาการด้านเทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน การขยายตัวของเศรษฐกิจทำให้เกิดการแข่งขันในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชนจนถึงระดับโลก ตามที่ประกาศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ในพุทธศักราช 2555-2559 ได้พูดถึงกระแสการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ว่าเป็นเรื่องที่คาดเดาได้ยากและซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ ในสภาวะการณ์เช่นนี้ ผู้ที่มีข้อมูลมากกว่าจะมีความได้เปรียบ อย่างไรก็ตาม ในบรรดาข้อมูลที่มีมากมายนั้น ผู้รับข้อมูลจำเป็นต้องรู้จักวิธีการเข้าถึงและเลือกรับข้อมูลที่เหมาะสม และต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ ดังนั้นการศึกษาซึ่งเป็นกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ ต้องปรับเปลี่ยนจากการเน้นแค่ความรู้ในวิชาการเป็นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (Panich, 2017)

ด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและกระบวนการทางสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงวิถีชีวิตในสังคมสมัยใหม่ ทำให้รัฐบาลไทยกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนด้วยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล (Ministry of Information and Communication Technology, 2016) ซึ่งมีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นผู้นำหลัก นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อให้เป็นเครื่องมือสร้างอาชีพ เนื่องจากความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นหนึ่งในเกณฑ์ที่สถานประกอบการใช้คัดเลือกพนักงาน สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน การเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลทำให้ทุกภาคส่วนต้องปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจและการปฏิวัติดิจิทัลที่เปลี่ยนจากอนาล็อกไปสู่ดิจิทัล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกวงการ รวมถึงการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นทักษะดิจิทัลเพื่อรองรับตลาดแรงงานในยุคดิจิทัล

การสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจำเป็นต้องมีภาษาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารนั้น Kittiveja et al. (2012) ได้ให้ความเห็นว่าการสื่อสารคือกระบวนการ

ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้สึกและความคิดจากผู้ส่งไปยังผู้รับผ่านภาษา ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือหลักในการสื่อสาร ทั้งนี้ Petcharat and Tongbai (2013) และ Hannapha (2011) ต่างมีความเห็นตรงกันว่า ทุกชาติมีภาษาที่สร้างขึ้นของตนเองและตกลงใช้ร่วมกันเพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจ และการติดต่อสื่อสารกันภายในสังคมนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. 2553 มาตรา 23 ระบุว่า ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริม การใช้และการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยให้ถูกต้องและ เหมาะสม

การใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝน อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการสื่อสาร สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562 ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะที่หลากหลาย เช่น การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และทักษะการ คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเตรียมพร้อมสำหรับการ ประกอบอาชีพที่เจริญก้าวหน้า การเรียนรู้และการอนุรักษ์ภาษาไทยจึงเป็น ส่วนสำคัญที่ช่วยให้คงไว้ซึ่งคุณค่าและเอกลักษณ์ของชาติไทย ทั้งยังเป็นพื้นฐาน สำคัญในการพัฒนาตนเองและสังคมให้มีความเจริญต่อไป (The Vocational Education Commission, 2019)

ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น ทักษะภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นส่วนประกอบหลักที่จำเป็น โดยเฉพาะ ทักษะการพูดที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันและการทำงาน การสามารถ พูดได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพถือเป็นประตูสู่ความสำเร็จในหลายๆ อาชีพ รวมถึงในธุรกิจ นั้นทำให้การพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียนเป็นเรื่อง จำเป็นที่ต้องถูกส่งเสริมและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ปัญหาในการ พัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอของนักเรียนที่มักจะปรากฏให้เห็นเป็น ส่วนใหญ่ ประกอบด้วย ความกลัว ความอาย ไม่มั่นใจ และประหม่า ทำให้ไม่ กล้าพูดหรือแสดง ความคิดเห็น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดการฝึกฝนและ โอกาสในการพูดอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ ปัญหาในการออกเสียงควบกล้ำ และ การสับสนระหว่างเสียง “ร” และ “ล” ยังเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข ซึ่งการ

ขาดห้องปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมที่ไม่เพียงพอ และจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปต่อห้องเรียนอาจทำให้ครู ไม่สามารถดูแลและส่งเสริมทักษะนี้ได้ อย่างทั่วถึง (Pirantaowad, 1997) ดังนั้น การส่งเสริมและฝึกฝนทักษะการพูด ในนักเรียนจึงเป็นสิ่งที่ต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับการเรียนและการทำงานในอนาคต การให้เด็กมีโอกาสดแสดง พฤติกรรมผ่านการพูดและการกระทำให้มากที่สุด จะช่วยเพิ่มอัตราการเรียนรู้ ถึง 90% (Klongklaw, 2018) นั้น มีการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้าง สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กแสดงออกและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม อย่างเต็มที่ในการสร้างความรู้ใหม่ผ่านการมีประสบการณ์ตรง ซึ่งการกระทำ และการพูดที่เด็กใช้เพื่อแสดงความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ทำให้พวกเขา เชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับประสบการณ์จริงของตน ซึ่งช่วยเพิ่มความเข้าใจและ ความจำของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการค้นพบว่า นักเรียนขาดทักษะการสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นทั้งใน ชีวิตประจำวันและการทำงาน ทักษะเหล่านี้ยังเป็นเรื่องสำคัญของการเรียนรู้ ของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จาก การทำงานกลุ่ม กำหนดหัวข้อที่ตนสนใจ และศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ฝึกทักษะใน การเรียนรู้ และส่งเสริมทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนออย่างทรงพลัง และมีประสิทธิภาพให้กับนักเรียน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาทักษะการสื่อสารและทำ ให้นักเรียนมีความสนใจบทเรียนมากขึ้น เพื่อการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลใน การจัดการเรียนการสอน ทั้งยังเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ทางดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและสามารถ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ทักษะการสื่อสาร

ความหมายของทักษะการสื่อสาร

กระบวนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของมนุษย์ประกอบด้วยทักษะหลักสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทั้งหมดนี้มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนกัน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2552 ได้นิยามว่าทักษะคือความชำนาญ และการสื่อสารคือการนำข้อความหรือหนังสือจากบุคคลหนึ่ง สู่อีกบุคคลหนึ่งหรือจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง ดังนั้นทักษะการสื่อสารจึงหมายถึงความชำนาญในการสื่อความผ่านข้อความหรือหนังสือ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ นอกจากนี้การสื่อสาร คือ กระบวนการที่บุคคลหนึ่งส่งข้อมูล ความคิด หรือความรู้สึกไปยังบุคคลอื่นโดยผ่านสื่อหรือช่องทางต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจ ทศนคติ หรือเพื่อโน้มน้าวใจ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสามารถสร้างความเข้าใจที่ดีและมีผลต่อการรับรู้ของผู้ฟัง โดยขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยหลักในการสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งสารที่มีความชัดเจนในข้อความที่ต้องการสื่อ สารที่ต้องการถ่ายทอด ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม ผู้รับสารที่ตอบสนอง และปัจจัยสภาพแวดล้อมที่อาจมีผลต่อการสื่อสาร ความสำเร็จในการสื่อสารจึงต้องอาศัย การทำความเข้าใจและการปรับใช้ปัจจัยเหล่านี้อย่างเหมาะสม (Yimpluem, 2018)

กล่าวโดยสรุป คือ ทักษะการสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารเป็นกระบวนการพื้นฐานที่ผู้คนใช้ถ่ายทอดข้อมูล ความคิด หรืออารมณ์ให้กับผู้อื่น ผ่านการใช้สื่อและช่องทางที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือแรงบันดาลใจ ความสามารถในการสื่อสารมีผลกระทบขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบรวมทั้งความชัดเจนของข้อความ การเลือกสื่อที่เหมาะสม การเข้าถึงและการตอบรับของผู้รับสาร รวมถึงสภาพแวดล้อมที่อาจมีอิทธิพลต่อข้อความที่ส่งไป ดังนั้น การสื่อสารที่ดีจึงเกิดจากการตั้งใจอย่างจริงจัง และการประสานงานองค์ประกอบเหล่านี้ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันและความเข้าใจที่ลึกซึ้ง

ความสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างธรรมชาติในมนุษย์ ซึ่งไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลเท่านั้น แต่ยังขยายผลไปถึง

การเชื่อมโยงกับสังคมโดยรวมที่แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมหรือ การดำเนินการใด ๆ การสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้บรรลุเป้าหมาย และจุดประสงค์ที่ต้องการ การสื่อสารมีความสำคัญ ดังนี้

1) สำคัญต่อการดำรงชีวิตและการทำงาน การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นใน ทุกด้านของชีวิตมนุษย์ ทุกเพศทุกวัยไม่สามารถขาดการสื่อสารได้ ไม่ว่าจะเป็น ในการทำงาน การทำธุรกิจ หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในสังคมที่ มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การสื่อสารจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ ช่วยให้การพัฒนาทางสังคมเดินหน้าไปได้

2) ส่งเสริมความเข้าใจและความสามัคคี การสื่อสารช่วยในการสร้างความ เข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและกลุ่มคนในสังคม มันเป็น หนทางในการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี และแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ทั้งนี้ช่วย ให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติและปกติสุข

3) ส่งเสริมการพัฒนาตัวบุคคลและสังคม การสื่อสารมีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาความเจริญในระดับบุคคลและสังคม ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์การสื่อสารเอง การสื่อสารช่วยเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตและเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าใน หลายด้าน

กล่าวโดยสรุป การสื่อสารนับเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม ในชีวิตของมนุษย์ เหนือกว่าปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ อย่างอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ที่จำเป็นสำหรับการอยู่รอด ถึงแม้ว่าการสื่อสาร อาจไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเป็นหรือไม่เป็นของชีวิต แต่มันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อ การได้มาซึ่งปัจจัยพื้นฐานเหล่านั้น ผ่านกระบวนการดำเนินงานและการอยู่ ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

องค์ประกอบของการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกระบวนการสื่อสารที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของมนุษย์ องค์ประกอบสำคัญที่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์และทำงานร่วมกันอย่าง มีประสิทธิภาพประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร (Charatsengchirachot and Songkasant, 2023) ได้อธิบายว่า

1) ผู้ส่งสาร เป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการส่งข้อมูล ข่าวสาร ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ ฯลฯ ไปยังผู้รับสาร โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการตอบรับหรือผลลัพธ์บางอย่างจากผู้รับสาร

2) สาร คือ ข้อความหรือเรื่องราวที่มีความหมายและถูกส่งผ่านด้วยภาษาหรือสัญลักษณ์ที่ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถรับรู้ร่วมกันได้ สารทำหน้าที่เป็นตัวกลางให้ผู้รับสารรับรู้ความหมายและมีปฏิกิริยาตอบสนอง

3) สื่อ หมายถึง ช่องทางหรือพาหนะที่ส่งข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ อาจเป็นประสาทสัมผัสของมนุษย์ เช่น การมองเห็น การได้ยิน หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยี

4) ผู้รับสาร เป็นบุคคลหรือกลุ่มที่รับสาร ทำการถอดรหัสและฟังหรือดูข้อความที่ถูกส่งมา ผู้รับสารมีบทบาทในการตอบสนองหรือให้ผลลัพธ์ต่อสารที่ได้รับ

ดังนั้น กระบวนการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพเมื่อทั้งสื่อองค์ประกอบนี้ทำงานร่วมกันได้อย่างลงตัว ซึ่งจะช่วยให้การสื่อสารสามารถถ่ายทอดข้อมูล ความคิด เพื่อสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลได้

หลักการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตและการทำงานของมนุษย์ การเรียนรู้และเข้าใจ หลักการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้บุคคลสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ โดยนักวิชาการและนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้เน้นหลักการ 7C's ที่สำคัญในการสื่อสาร ประกอบด้วย

1) ความถูกต้อง (correctness) การสื่อสารควรมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ และข้อมูลควรถูกต้องและแม่นยำ ซึ่งช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้รับสาร

2) ความสมบูรณ์ (completeness) ข้อความที่ส่งควรมีความครบถ้วนสมบูรณ์ ช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจจุดประสงค์ของการสื่อสารได้อย่างชัดเจน ลดความสับสนหรือคำถามเพิ่มเติม

3) ความชัดเจน (clarity) การสื่อสารควรชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้รับสารมีความเข้าใจเหมือนกับที่ผู้ส่งสารต้องการ

4) รูปธรรม (concreteness) ข้อมูลควรมีรายละเอียดที่ชัดเจนและเป็นข้อเท็จจริง เพื่อลดการตีความที่ผิดพลาด

5) การพิจารณา (consideration) ผู้ส่งสารควรพิจารณาคุณลักษณะและความต้องการของผู้รับสาร เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

6) กระชับ (conciseness) การสื่อสารควรกระชับและไปตรงประเด็นโดยไม่เสียเวลาและไม่ทำให้ผู้รับสารเกิดความเบื่อหน่าย

7) ความสุภาพ (courtesy) การสื่อสารควรแสดงถึงความเคารพและคำนึงถึงความรู้สึกของผู้รับสาร ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สื่อสาร

กล่าวสรุป คือ การประยุกต์ใช้หลักการ 7C's ในการสื่อสารช่วยให้ข้อความที่ถูกส่งไปมีความชัดเจน สมบูรณ์ และเป็นมิตร ทำให้การสื่อสารเกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้สำเร็จ

จากการนำเสนอหลักการ 7C's ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ยังมีหลักการสื่อสารประสิทธิภาพ ARR ที่ประกอบด้วย การส่งสาร การรับสาร และการบรรลุผล (Peansamer, 2023) อธิบายดังนี้

1) ถูกต้อง (Agree) การส่งสาร ควรมีความชัดเจนและความถูกต้อง ความเหมาะสมต่อผู้รับสารและบริบทสถานการณ์ การนำเสนอผ่านสื่อและวิธีการสื่อสารที่มีคุณภาพจะทำให้สารที่ส่งไปยังผู้รับสารน่าเชื่อถือ การสื่อสารที่มีจริยธรรมช่วยให้ข้อมูลที่ส่งออกไปมีความถูกต้องและเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย

2) ความเข้าใจ (Realize) หลังจากการส่งสาร การรับสารอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ ผู้รับสารควรเข้าใจการสื่อสารอย่างแท้จริง การสื่อสารสองทางช่วยให้มั่นใจว่าทั้งสองฝ่ายเข้าใจข้อความและบริบทของการสื่อสารอย่างถูกต้อง โดยมีการทบทวนข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงความเข้าใจ

3) บรรลุผล (Reach) การประเมินผลความสำเร็จของการสื่อสารเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของการสื่อสาร หากการสื่อสารบรรลุเป้าหมายที่ต้องการแสดงว่าการสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป คือ หลักการ ARR นี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้วิเคราะห์และประเมินผลการสื่อสารอย่างมีระบบ และเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการปฏิบัติหน้าที่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ

การนำเสนอเป็นหนึ่งในทักษะที่ทุกคนจะต้องฝึกฝนให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง เพราะเป็นทางนำมาซึ่งความสำเร็จในการนำผลงาน แผนงาน โครงการและความคิดต่าง ๆ เสนอเพื่อให้มีการยอมรับ รับรอง หรือ อนุมัติ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการทำงานและการดำเนินชีวิต

แนวคิดของการนำเสนอให้ความสำคัญต่อหลักจิตวิทยาในการนำเสนอ เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อผู้รับการนำเสนอด้วย Satchukorn (2007) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่าการจะทำให้ผู้รับการนำเสนอเกิดความพึงพอใจ ต้องคำนึงถึงตัวบุคคลซึ่งเป็นผู้นำเสนอ วิธีการนำเสนอและเนื้อหาของการนำเสนออย่างครบถ้วน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ด้านสำคัญของผู้นำเสนอ ความน่าเชื่อถือและบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ทำให้การนำเสนอเป็นที่สนใจและยอมรับได้ โดยเฉพาะเมื่อมีการพูดเผชิญหน้า ผู้นำเสนอจะต้องมีความสามารถในการเสนอข้อมูลได้อย่างมั่นใจและน่าติดตาม

- 2) ด้านวิธีการนำเสนอ การเลือกใช้วิธีการและอุปกรณ์นำเสนอที่เหมาะสมและน่าสนใจจะทำให้การนำเสนอมีความพึงพอใจ น้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติและคำที่เหมาะสมกับผู้รับสารจะเพิ่มความเข้าใจและความสนใจ

- 3) ด้านเนื้อหาของการนำเสนอ ข้อมูลควรถูกเรียบเรียงอย่างมีโครงสร้าง มีการวิเคราะห์และนำเสนออย่างมีเหตุผล ผู้นำเสนอควรใช้เนื้อหาที่มีการวิเคราะห์และมีข้อมูลประกอบอย่างแผนภูมิหรือกราฟ เพื่อให้ข้อมูลสามารถเข้าใจได้ง่ายและเร็ว

4) ประเภทของการนำเสนอ การนำเสนอมีหลายประเภท และควรเลือกประเภทที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย เช่น การนำเสนอเพื่อแสดงความคิดเห็น รายงานผล โน้มน้าวใจ หรือขออนุมัติ

ความสำเร็จในการทำงานทุกประเภท มีหัวใจสำคัญ คือ การนำเสนอ ผู้ที่มีทักษะและรู้ลักษณะการนำเสนอที่ดีจะนำมาซึ่งความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือประสบความสำเร็จในอาชีพได้ การนำเสนอจะประสบความสำเร็จได้เมื่อผู้รับการนำเสนอให้การยอมรับ ดังนั้น ความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับการศึกษาพฤติกรรมของผู้รับการนำเสนอ และการพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความพึงพอใจให้เกิดการยอมรับนั่นเอง

การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

ลักษณะของเด็กนักเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

การพัฒนาของเด็กนักเรียนประถมศึกษา อายุระหว่าง 6 ถึง 12 ปี สามารถจำแนกได้เป็นสองช่วงอายุตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ คือ วัยเด็กตอนกลาง (อายุ 6-10 ปี) และวัยเด็กตอนปลายหรือวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 11-13 ปี) สิ่งสำคัญ คือ การรับรู้ถึงความแตกต่างในพัฒนาการของเด็กแต่ละคนที่มีความหลากหลาย ตามบริบทส่วนบุคคล การส่งเสริมพัฒนาการ ทักษะและการเรียนรู้สำหรับนักเรียนจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาและเข้าใจทฤษฎีพัฒนาการของมนุษย์ในแต่ละช่วงวัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะของเด็กในช่วงวัยนี้ (Saifah, 2012)

ลักษณะของเด็กนักเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล (Digital natives) ที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากดิจิทัลสารสนเทศได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็ว เป็นหนึ่งในพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับอนาคต ในขณะที่ประเทศไทยกำลังก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัล ความจำเป็นในการเรียนรู้และการมีทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ความสามารถด้านเทคโนโลยีที่นักเรียนต้องมี ประกอบด้วย 6 ด้านหลัก ได้แก่

1) Tools & Technologies ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ 2) Find & Use ความสามารถในการค้นหาและใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์และเลือกข้อมูลที่มีคุณภาพ 3) Teach & Learn การเรียนรู้และการสอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง 4) Communication & Collaborate ทักษะในการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในโลกดิจิทัล 5) Create & Innovate ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมและสิ่งใหม่ๆ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 6) Identity & Wellbeing การมีสติและการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลในโลกดิจิทัล การพัฒนาทักษะเหล่านี้ไม่เพียงเตรียมนักเรียนให้พร้อม สำหรับตลาดแรงงานในยุคดิจิทัลเท่านั้น แต่ยังช่วยให้พวกเขามีความสามารถในการนำพาชีวิตและการทำงานในสังคมยุคใหม่ที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย (Dankbaar and Jong, 2014)

ในช่วงวัยประถมศึกษา เด็ก ๆ พัฒนาในหลาย ๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา Copple and Bredekamp (2009) ได้กล่าวถึง พัฒนาการของนักเรียนประถมศึกษา

1) พัฒนาการด้านร่างกาย เด็กในช่วงอายุนี้นี้มีความกระตือรือร้นและพลังในการเคลื่อนไหวมาก โดยสามารถประสานงานระหว่างสายตากับการทำงานของมือ ควบคุมการเคลื่อนไหวและการทรงตัวได้ดี จึงชอบกิจกรรมที่ทำหาย เช่น ปีนป่าย และเล่นกีฬา

2) พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจและสังคม เด็กเริ่มลดพฤติกรรมยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง สามารถเข้าใจความรู้สึกและมุมมองของผู้อื่นได้ดีขึ้น พวกเขาสามารถแสดงความเป็นตัวตน ควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมได้ดี สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเข้าใจเหตุผลของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

3) พัฒนาการด้านสติปัญญา เด็กมีความสามารถในการคิดอย่างลึกซึ้ง ตั้งคำถามที่มีเหตุผล และพัฒนาทักษะทางด้านภาษา เช่น การอ่าน การเขียน และการพูด พวกเขาสามารถมีสมาธิต่อกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและความถนัดได้นานขึ้น

การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่เหมาะสมกับพัฒนาการและความสนใจของเด็กในช่วงวัยนี้จึงมีความสำคัญ ความคิดเชิงออกแบบมีบทบาทในการสร้างเครื่องมือและกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ศักยภาพ

ของตนอย่างเต็มที่ และสนับสนุนการเรียนรู้ในช่วงเวลาสำคัญนี้ได้อย่างเหมาะสม

จะเห็นได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงโลกใบนี้อย่างรวดเร็ว สร้างโอกาสและวิธีการใหม่ ๆ ในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในสังคม ทักษะดิจิทัลกลายเป็นทักษะหลักที่สำคัญในการเข้าถึงและใช้งานดิจิทัลสารสนเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างและส่งเสริมงานสร้างสรรค์จากการเรียนรู้ ด้วยการรวมกันของทักษะหลายด้าน เช่น การใช้เครื่องมือดิจิทัล (use) การเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล (understand) การสร้างเนื้อหาดิจิทัล (create) และการวิเคราะห์และสื่อสารเนื้อหาสาระในรูปแบบต่าง ๆ (media literacy) ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้บุคคลปรับตัวเข้ากับยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในทางด้านการศึกษาประถมศึกษา การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการเรียนการสอนถือเป็นความท้าทายสำคัญ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านดิจิทัลที่พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 การพัฒนาทักษะดิจิทัลในสถาบันการศึกษาประถมศึกษา ถือเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความพร้อมให้แก่เด็กนักเรียนในการพัฒนาสู่สังคมในอนาคต รวมถึงการเตรียมความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานเท่านั้น แต่ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตและทำงานในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กในยุคปัจจุบัน

กระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กในปัจจุบันมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากทักษะการสื่อสารเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ และเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับเด็กสามารถทำได้หลายวิธี (Mercer and Howe, 2012; Vygotsky, 1978; Resnick, Asterhan and Clarke, 2015) ดังนี้

1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้สื่อสาร สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นของเด็กโดยไม่มีการตัดสินหรือตำหนิ ทำให้เด็กรู้สึกว่ามีคุณค่าและความคิดของเขามีความสำคัญ รวมถึงให้ความรู้ที่ปลอดภัยที่จะลองผิดลองถูก ส่งเสริมให้เด็กกล้าพูดและกล้าแสดง

ความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร รวมถึงการเลือกเนื้อหาที่รอบคอบก่อนมีการออกแบบสิ่งที่จะสื่อสาร

2. การสอนการฟังที่ดี การสอนให้เด็กเป็นผู้ฟังที่ดีคือการฝึกให้พวกเขาใส่ใจกับสิ่งที่ผู้อื่นพูด จับใจความสำคัญ และแสดงความเข้าใจผ่านการตอบสนองที่เหมาะสม การฝึกทักษะนี้สามารถทำได้โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม เช่น การอภิปรายหรือการฟังเรื่องราวที่เพื่อนเล่า แล้วถามคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

3. การใช้บทบาทสมมติและการเล่น กิจกรรมที่ใช้การเล่นหรือบทบาทสมมติ เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติในการจำลองสถานการณ์ หรือการแสดงสั้น ๆ จะช่วยให้เด็กมีโอกาสดูฝึกการพูด การรับรู้สถานการณ์ และการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเป็นธรรมชาติ กิจกรรมเหล่านี้ยังช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่สมมติขึ้นด้วย

4. การส่งเสริมการอ่านและการเขียน กระตุ้นให้เด็กอ่านหนังสือทั้งนิทานและวรรณกรรม เพื่อให้พวกเขาได้รับคำศัพท์ใหม่ ๆ และเรียนรู้การสื่อสารผ่านเรื่องราวที่น่าสนใจ หลังจากอ่านแล้วสามารถให้เด็กเขียนเรื่องราวของตนเองหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน ซึ่งช่วยให้พวกเขาพัฒนาทักษะการเขียนและความสามารถในการสื่อสารความคิดของตนเองอย่างมีเหตุผล

5. การให้คำแนะนำและการสนับสนุน เมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือในการสื่อสาร ให้คำแนะนำที่เหมาะสม เช่น การเลือกคำที่ถูกต้องหรือการปรับประโยคให้ชัดเจนและครบถ้วน นอกจากนี้ ให้กำลังใจและคำชื่นชมเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ และให้เด็กเห็นความสำคัญของความพยายามในการปรับปรุงตนเอง

6. การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ใช้สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร เช่น เกมการเรียนรู้ภาษา แอปพลิเคชันที่สนับสนุนการพูดและการฟัง หรือแพลตฟอร์มการสอนออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้เด็กสามารถฝึกพูดและสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสามารถช่วยการเรียนรู้สนุกขึ้นและทำให้เด็กมีโอกาสดูฝึกบ่อยครั้งขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่พวกเขารู้สึกสบายใจ

นอกจากนี้ กระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กในปัจจุบันควรให้ความสำคัญกับหลายปัจจัย ดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และเพื่อน การวิจัยพบว่าเด็กที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และเพื่อนอย่างใกล้ชิด มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้เป็นอย่างดี โดยผู้ใหญ่จะช่วยกระตุ้นและเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา ส่วนเพื่อนช่วยให้เด็กได้ฝึกสื่อสารในสถานการณ์จริง

2. การได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม เมื่อเด็กพยายามสื่อสารการที่ผู้ใหญ่ตอบสนองด้วยการรับฟังและเข้าใจ จะทำให้เด็กรู้สึกถึงคุณค่าในการสื่อสารและกระตุ้นให้อยากสื่อสารมากขึ้น ส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะ

3. การได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ สภาพแวดล้อมที่มีสิ่งเร้า เช่น หนังสือ ของเล่น สื่อการสอน ฯลฯ ช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากสื่อสารและซักถามมากขึ้น เป็นการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารแบบธรรมชาติ

4. การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เทคโนโลยีสามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้หากนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เช่น แอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้ภาษา วิดีโอการสอนภาษา ฯลฯ แต่ก็ไม่ควรให้เด็กใช้เวลากับเทคโนโลยีมากเกินไป

5. การกำหนดเป้าหมายในการสื่อสาร เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเป้าหมายหลักอาจประกอบไปด้วย การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจนและถูกต้อง การสร้าง รักษา หรือยกระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้สื่อสารด้วยถ้อยคำสุภาพและความเคารพนับถือ การโน้มน้าวจิตใจให้ผู้รับสารเปลี่ยนความคิด ทศนคติ หรือพฤติกรรมด้วยหลักฐานเหตุผลที่น่าเชื่อถือ และการสร้างความบันเทิงผ่านการใช้ถ้อยคำ น่าเสียง และมุกตลกที่น่าสนใจ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ผู้ส่งสารสามารถเลือกใช้กลวิธีและวิธีการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม รวมถึงประเมินความสำเร็จของการสื่อสารได้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Dainton and Zelaya, 2022)

การพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กในปัจจุบันควรให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์และได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม รวมถึงการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมความอยากรู้ และ

การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะอื่น ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในอนาคต

กระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล

การพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัลนั้นสำคัญอย่างยิ่ง ในยุคที่ข้อมูลและเทคโนโลยีเข้าถึงได้ง่าย การสอนให้เด็ก ๆ เข้าใจวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพผ่านสื่อดิจิทัลต่าง ๆ เป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถประสานงาน และนำเสนอความคิดได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมในการเรียนรู้ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการสื่อสารในอนาคต ในระดับนี้ นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการชี้แนะอย่างใกล้ชิดจากครู เพราะความสามารถในการเข้าใจความคิดเชิงนามธรรมของพวกเขายังไม่พัฒนาเต็มที่ การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนออย่างทรงพลังและมีประสิทธิภาพมาใช้ในการสอนนักเรียนประถมศึกษาจึงมุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรม ช่วยให้นักเรียนสามารถเห็นภาพปัญหาได้ชัดเจน และสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมายได้

นอกจากนี้ นักเรียนระดับประถมศึกษาควรได้รับการสอนในการเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม เพื่อค้นหาข้อมูล การสร้างเนื้อหา และการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ต่างออกไป ตั้งแต่การเขียนบล็อก การทำวิดีโอ ไปจนถึงการใช้แพลตฟอร์มการสื่อสารออนไลน์ การให้พวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เน้นการทำงานเป็นทีม การวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ และการสะท้อนผลของงานที่ทำ จะช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารและนำเสนอที่สามารถใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ทักษะเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้พวกเขาเติบโตเป็นบุคคลที่สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมใดก็ตาม

ผู้เขียนได้นำเสนอรูปแบบกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งพัฒนาจาก

แนวคิดของหลักการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยหลักการ 7C's model for communication ได้แก่ 1) ความถูกต้อง (correctness) 2) ความสมบูรณ์ (completeness) 3) ความชัดเจน (clarity) 4) รูปธรรม (concreteness) 5) การพิจารณา (consideration) 6) กระชับ (conciseness) และ 7) ความสุภาพ (courtesy) และทฤษฎีระบบ (system approach model) ซึ่งตามทฤษฎีระบบมองการทำงานขององค์การหรือระบบใด ๆ ผ่าน 4 ส่วนประกอบหลัก (Sanguannarm, 2002) ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ แต่ละส่วนมีบทบาทสำคัญในการทำให้ระบบนั้น ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากแนวคิดทั้งสอง ผู้เขียนจึงเสนอเป็นกระบวนการ ACTMARR 7 ขั้นตอน เพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. เข้าใจผู้ฟัง (Audience Awareness)

การให้นักเรียนเข้าใจกลุ่มผู้ฟัง และเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจ ความรู้เบื้องต้นและความต้องการของผู้ฟังเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารและการนำเสนอที่สามารถสร้างผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการนี้ช่วยเสริมสร้างความสามารถของนักเรียนในการสร้างสรรค์เนื้อหาที่ตอบโจทย์และเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างลึกซึ้ง ในขั้นตอนนี้สังเคราะห์จากปัจจัยนำเข้าของทฤษฎีระบบที่เป็นการทำความเข้าใจผู้ฟังเพื่อการออกแบบสิ่งที่จะสื่อสาร โดยกระบวนการปฏิบัติมีดังนี้

1.1. วิเคราะห์กลุ่มผู้ฟัง เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มผู้ฟัง อาทิ อายุ เพศ ความสนใจ ระดับความรู้ และความต้องการของพวกเขา

1.2. ปรับเนื้อหาให้ตรงกับผู้ฟัง นักเรียนต้องเรียนรู้วิธีการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับลักษณะ และความต้องการของผู้ฟัง ซึ่งอาจรวมถึงการเลือกใช้ภาษาและการนำเสนอตัวอย่างหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง

1.3. ใช้เทคนิคการนำเสนอที่หลากหลาย สอนนักเรียนในการใช้เทคนิคการนำเสนอที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อประกอบ การสอดแทรก

เรื่องราว หรือตัวอย่างที่น่าสนใจ เพื่อสร้างความน่าสนใจและกระตุ้นการมีส่วนร่วม

1.4. ขอความคิดเห็น หลังจากการนำเสนอให้นักเรียนขอความคิดเห็นจากผู้ฟัง และใช้ข้อเสนอแนะนั้นเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการนำเสนอในครั้งถัดไป

การฝึกฝนตามขั้นตอนเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้พวกเขาสามารถใช้ทักษะเหล่านี้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ที่จะเข้าใจและปรับตัวตามกลุ่มผู้ฟังเป็นหนึ่งในคุณสมบัติสำคัญที่จะนำไปสู่การสื่อสารและการนำเสนอที่ทรงพลังและมีผลกระทบ

2. กำหนดเป้าหมายชัดเจน (Clarity of Purpose)

การฝึกนักเรียนด้านการสื่อสารและการนำเสนอ วิธีการช่วยให้การกำหนดเป้าหมายและการบรรลุเป้าหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในขั้นตอนนี้สังเคราะห์จากกำหนดเป้าหมายชัดเจนของ Dainton and Zelle (2022) มีดังนี้

2.1. กำหนดเป้าหมายที่เจาะจงและวัดผลได้ เช่น ตั้งเป้าหมายให้เพิ่มคะแนนสอบภาษาอังกฤษ หรือจบโครงการวิจัยภายในเวลาที่กำหนด การเจาะจงช่วยให้ทราบว่าต้องทำอะไร และการวัดผลช่วยให้รู้ว่าเป้าหมายนั้นบรรลุหรือไม่

2.2. ตั้งเป้าหมายให้ท้าทายแต่สามารถบรรลุได้ เลือกเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถและทรัพยากรที่มี เป้าหมายควรเป็นการกระตุ้นให้พัฒนา แต่ไม่ควรสูงจนเกินเอื้อม

2.3. สร้างความเกี่ยวข้องกับเป้าหมาย เป้าหมายควรมีความสำคัญกับเป้าหมายระยะยาว หรือค่านิยมส่วนบุคคล เช่น การพัฒนาทักษะการนำเสนอเพื่อเพิ่มโอกาสในการเลื่อนขั้นในอนาคต

2.4. กำหนดกรอบเวลา ให้เป้าหมายมีกรอบเวลาชัดเจน เช่น ต้องบรรลุเป้าหมายภายในสิ้นเดือนหน้า การมีกรอบเวลาช่วยเพิ่มแรงจูงใจและช่วยให้การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การปฏิบัติตามแนวทางเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังเป็นการสร้างพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอ ทำให้สามารถนำเสนออย่างมั่นใจและสร้างผลกระทบในทุกสถานการณ์การสื่อสาร

3. การเลือกเนื้อหาอย่างรอบคอบ (Thoughtful Selection)

การเลือกเนื้อหาอย่างรอบคอบ คือ กระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในการฝึกนักเรียนในการเลือกหรือสร้างเนื้อหาที่มีคุณภาพ และตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้รับสารได้อย่างแม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นด้าน การเขียน การสอน การนำเสนอ หรือการสร้างสื่อ ในขั้นตอนนี้สังเคราะห์จากหลักการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้สื่อสารของ (Mercer and Howe, 2012; Vygotsky, 1978; Resnick, Asterhan and Clarke, 2015) ซึ่งแนวทางในการเลือกเนื้อหา มีดังนี้

3.1. วิเคราะห์ลักษณะของผู้ฟังหรือผู้อ่าน กำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยพิจารณาจากอายุ เพศ ความสนใจ ระดับความรู้ และความต้องการเพื่อให้เนื้อหาตอบโจทย์ได้ตรงจุด

3.2. ระบุความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย ทำความเข้าใจว่าผู้รับสารคาดหวังอะไรจากเนื้อหาที่จะนำเสนอ เพื่อปรับให้เนื้อหาตรงกับความต้องการนั้น

3.3. ชัดเจนในวัตถุประสงค์ของเนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์ของเนื้อหาอย่างชัดเจน เช่น เพื่อการศึกษา การบันเทิง หรือการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

3.4. เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมทางวัฒนธรรม คำนึงถึงความเหมาะสมทางวัฒนธรรมและความสำคัญของประเด็น เพื่อหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่อาจก่อให้เกิดความไม่สบายใจหรือความขัดแย้ง

การทำตามขั้นตอนเหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารและการนำเสนอเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เนื้อหาที่สร้างสรรค์นั้นสามารถสร้างผลกระทบที่มีความหมายและยั่งยืนได้ ช่วยให้ผู้สร้างเนื้อหาสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้รับสาร

4. การฝึกฝนอย่างเชี่ยวชาญผ่านกิจกรรมหลากหลาย (Masterful Practice)

การฝึกฝนอย่างเชี่ยวชาญผ่านปฏิบัติการจริงเป็นเส้นทางที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะในสาขาที่นักเรียนต้องการพัฒนา ในการฝึกฝนดังกล่าว ในขั้นตอนนี้สังเคราะห์จากหลักข้อกระบวนการของทฤษฎีระบบ (Sanguannarm, 2002) ผู้เรียนจะได้รับโอกาสดังนี้

4.1. ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน การกำหนดเป้าหมายที่เจาะจงเป็นวิธีการเริ่มต้นที่ดี เช่น “ฉันต้องการเข้าใจหลักการของกฎของฟิสิกส์” หรือ “ฉันต้องการพัฒนาทักษะการพูดต่อหน้าสาธารณชน”

4.2. วิธีการวัดผลที่ชัดเจน กำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดความสำเร็จ เช่น ผ่านการทดสอบ หรือการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ฟัง

4.3. การหลากหลายของกิจกรรมการฝึกฝน ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ทักษะกลายเป็นเรื่องเข้าใจง่าย เช่น การทำโครงการ การทำกิจกรรมกลุ่ม หรือการเล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่ต้องการพัฒนา

4.4. การเรียนรู้จากการปฏิบัติ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วม โดยให้นักเรียนได้ทดลองและประสบกับข้อผิดพลาดเพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์นั้น ๆ

4.5. การรับความคิดเห็น เชิญชวนผู้มีประสบการณ์ ครู หรือเพื่อนให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลเพื่อการปรับปรุงต่อไป

กระบวนการฝึกฝนอย่างเชี่ยวชาญนี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างทักษะในด้านที่ต้องการเท่านั้น แต่ยังเป็น การสร้างความสามารถในการเรียนรู้ และปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง นำไปสู่ การสื่อสารและการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

5. การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (Adaptive Technology Utilization)

การใช้เทคโนโลยีอย่างมีสติ และเหมาะสม สำหรับการสร้างทักษะ การสื่อสารและการนำเสนอที่ทรงพลังของนักเรียน คือ กระบวนการเชื่อมโยง

ความต้องการของผู้ใช้กับโอกาสทางเทคโนโลยีได้อย่างลงตัว ในขั้นตอนนี้สังเคราะห์จากการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม รายละเอียดดังนี้

5.1. การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันและแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคลของนักเรียนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้แบบไดนามิก

5.2. เครื่องมือการสอนแบบดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีเพื่อผลิตเนื้อหาการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมอย่างมีส่วนร่วมและสอดคล้องกับแบบแผนการเรียนรู้ของพวกเขา

5.3. การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการงาน การใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยในการประสานงาน และการทำงานร่วมกัน เพิ่มความสามารถในการทำงานเป็นทีมและความคล่องตัว

5.4. การสื่อสารและการทำงานร่วมกันทางเทคโนโลยี การใช้แพลตฟอร์มการประชุมออนไลน์และเครื่องมือการสื่อสารเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เชื่อมโยงและยืดหยุ่น

5.5. การป้องกันข้อมูล การใช้เทคโนโลยีในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลองค์กรผ่านการใช้ระบบตรวจสอบตัวตนหลายปัจจัยและการเข้ารหัสข้อมูล

การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอไม่เพียงแต่เสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตประจำวันและในอนาคต

6. สะท้อนผลอย่างเข้าใจ (Reflective Feedback)

การให้และรับสะท้อนผลอย่างเข้าใจเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาส่วนบุคคล ในขั้นตอนนี้สังเคราะห์จากทฤษฎีระบบ (Sanguannarm, 2002) วิธีการนี้ประกอบด้วยหลายขั้นตอนดังนี้

6.1. ชัดเจนและเจาะจง คำติชมที่ชัดเจนและรายละเอียด เพื่อให้ผู้รับเข้าใจจุดที่ต้องการปรับปรุง

6.2. เน้นบวกและสร้างสรรค์ คำติชมควรมีส่วนร่วมและเน้น
แง่บวก เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจและสร้างสรรค์ทิศทางการพัฒนา

6.3. ให้คำแนะนำที่ชัดเจน จัดเตรียมข้อเสนอแนะหรือ
คำแนะนำเพื่อช่วยในการปฏิบัติงาน

6.4. เปิดใจรับฟัง มีทัศนคติที่เปิดกว้างและพร้อมรับคำติชม
เพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา

การทำตามขั้นตอนเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้บุคคลนั้นสามารถ
ปรับปรุงและพัฒนาทักษะของตนได้อย่างต่อเนื่อง แต่ยังเสริมสร้าง
ความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอของพวกเขาให้มีประสิทธิภาพ
สามารถสร้างผลกระทบและความมั่นใจในการนำเสนอของตนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

7. การนำผลที่ได้ไปปรับใช้ (Refinement through Application)

การนำผลที่ได้จากประสบการณ์จริงมาปรับใช้เป็นกระบวนการ
สำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร โดยอาศัยการวิเคราะห์ผลลัพธ์จาก
การสื่อสารในอดีต ซึ่งรวมถึงการได้รับคำติชมจากผู้ฟังหรือการวัดผลตอบรับ
เพื่อทำการระบุจุดแข็งและจุดอ่อน การกระทำนี้ช่วยให้เราสามารถระบุโอกาส
ในการพัฒนาและวางแผนการปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งหวังที่จะ
ทดลองและปรับใช้วิธีการใหม่ๆ หรือปรับปรุงวิธีการสื่อสารเดิม พร้อมทั้ง
สะท้อนผลหลังการปรับใช้เพื่อประเมินผลลัพธ์และปรับปรุงต่อไป

กระบวนการนี้ยังรวมถึงการวัดผลและรับฟังคำติชมอย่างต่อเนื่อง
เพื่อให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้รับสาร
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาความยืดหยุ่นและความสามารถในการ
ปรับตัวต่อสถานการณ์ใหม่ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้สามารถปรับกลยุทธ์การ
สื่อสารได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม การนำผลที่ได้ไปปรับใช้ไม่เพียงแต่เป็น
การเรียนรู้ที่ไม่มีที่สิ้นสุดเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการที่ช่วยให้เราสามารถสร้าง
การสื่อสารและการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยอาศัยประสบการณ์และ
คำติชมเป็นฐานในการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป

จะเห็นว่า กระบวนการ ACTMARR เป็นวิธีการ 7 ขั้นตอนที่ ออกแบบมาเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเน้นการสร้างความมั่นใจและความสามารถในการนำเสนอข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการนี้มีความสำคัญในการสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนา ทักษะการสื่อสารที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในอนาคต

ภาพที่ 1 กระบวนการ ACTMARR 7 ขั้นตอน เพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัล
ที่มา : ผู้เขียน

สรุป

การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษามีความสำคัญยิ่งในการเตรียมพวกเขาสำหรับความสำเร็จทั้งในชีวิตการศึกษาและอนาคตการทำงาน ทักษะเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีทักษะการสื่อสารและการนำเสนอที่ดีสามารถนำเสนอความคิดและข้อมูลได้อย่างชัดเจน ทำให้พวกเขาสามารถเข้าใจและร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะเหล่านี้ตั้งแต่วัยเด็กจะเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนรู้และการทำงานในอนาคต โดยทำให้พวกเขาสามารถนำความรู้และทักษะ ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ ซึ่งการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ด้วยกระบวนการ ACTMARR 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เข้าใจผู้ฟัง (audience awareness) 2) กำหนดเป้าหมายชัดเจน (clarity of purpose) 3) การเลือกเนื้อหาอย่างรอบคอบ (thoughtful selection) 4) การฝึกฝนอย่างเชี่ยวชาญผ่านกิจกรรมหลากหลาย (masterful practice) 5) การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (adaptive technology utilization) 6) สะท้อนผลอย่างเข้าใจ (reflective feedback) 7) การนำผลที่ได้ไปปรับใช้ (refinement through application) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยทำให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

- Charatsengchirachot, T., & Songkasant, P. (2023). กระบวนการสื่อสาร กลยุทธ์การสื่อสาร และประสิทธิผลของการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี. [The Process, Strategies and Effectiveness of Communication in Sustainable Tourism at Namtok Phlio National Park, Chanthaburi Province]. *Journal of Communication Arts Review*, 27(2), 20-32.
Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jca/article/view/264040>
- Dainton, M., & Zelley, E. D. (2022). *Applying Communication Theory for Professional Life: A Practical Introduction*. California: Sage publications.
- Dankbaar, M. E., & de Jong, P. G. (2014). Technology for Learning: How It Has Changed Education. *Perspectives on medical education*, 3(4), 257-259.
- Hannapha, P. (2011). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร* [Writing for communication]. Bangkok: Inthanin press.
- Kittiveja, O., Booranaprasertsook, W., Nantachantoon, S., Sereechaikul, T., Tongsumrit, W., Yooyen, W., & Bumrungsuk, S. (2012). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* [Thai Language for Communication]. Bangkok: Kasetsart University Press.
- Klongklaw, R. (2018). *การพัฒนาแบบการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออก* [Development Education Management Model of Effectiveness in Private Secondary Schools under Office of Private Education Commission in Eastern Region] (Doctoral dissertation, Burapha University). Chonburi.
<https://buuir.buu.ac.th/bitstream/1234567890/7237/1/Fulltext.pdf>

- Mercer, N., & Howe, C. (2012). Explaining the dialogic processes of teaching and learning: The value and potential of sociocultural theory. *Learning, Culture and Social Interaction*, 1(1), 12-21.
- Ministry of Information and Communication Technology. (2016). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม* [Digital Development for National Economic and Social Development Plan]. Retrieved from https://onde.go.th/view/1/Digital_Development_for_National_Economic_and_Social_Development/EN-US
- Panich, V. (2017). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21 [Authentic Learning for the 21st Century: An Overview]. *Walailak Journal of Learning Innovations*, 1(2), 3-14. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jliwu/article/view/95054>
- Peansamer, W. (2023). *หลักการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ* [Principles of effective communication]. Retrieved from https://pws.npru.ac.th/wasamone/index.php?act=6a992d5529f459a44fee58c733255e86&intype=editor_top&stm_id=3184
- Petcharat, J., & Tongbai, A. (2013). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ* [Academic reading and writing]. Bangkok: Odeon store printing.
- Pirantaowad, O. (1997). *การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ* [Persuasive Communication]. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Resnick, L. B., Asterhan, C. S. C., & Clarke, S. N. (Eds.). (2015). *Socializing Intelligence Through Academic Talk and Dialogue*. American Educational Research Association. <http://www.jstor.org/stable/j.ctt1s474m1>
- Saifah, Y. (2012). แนวการปฏิบัติที่เหมาะสมตามพัฒนาการ (Developmentally Appropriate Practice) ในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น: จากกรอบแนวคิดทฤษฎีสู่หลักการปฏิบัติที่เหมาะสม [Developmentally Appropriate

Practice in Thai Primary Grade Classrooms: From Theory to Practice]. *Journal of Education*, 39(2), 120–129.

Sanguannarm, C. (2002). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา* [Theory And Practice In Education Institution]. Bangkok: Book Point.

Satchukorn, S. (2007). *การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ* [Excellent hospitality and service]. Bangkok: Saitharn Publishing.

The Vocational Education Commission. (2019). *หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง* [Criteria and guidelines for vocational education management on Vocational Certificate and Higher Vocational Certificate Level]. Bangkok: Office of the Vocational Education Commission (OVEC).

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge: Harvard University Press.

Yimpluem, J. (2018). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.)* [Factors Affecting Corporate Communications Efficiency of the Office of the National Anti-Corruption Commission (NACC)] (Individual Study, Dhurakijpundit University). Bangkok.
<https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Jirawan.Yim.pdf>